

måtte afhænge af, hvor store midler det offentlige ville stille til rådighed for byggemodningsopgaver og bebrejdede i denne sammenhæng regeringen dens nedskæring af boligfonden.

Hans partis principielle standpunkt var, at der ikke burde gives ejerne erstatning for generelle rådighedsindskrænkninger af den karakter, lovforslaget omhandlede. Efter landsbyggelovens § 5, der indeholdt en meget lignende ordning, var der da heller ikke tale om erstatning.

Juul-Madsen (KF) hilste fremsættelsen af lovforslaget med tilfredshed. Det var et forslag af afgørende betydning for den fysiske planlægning. Det fremsatte lovforslag var udtryk for en tiltrængt forenkling samt en fornuftig og fremsynet videreudvikling af den allerede sikete planlægning.

På venstres vegne udtrykte *Kristen Østergaard* tilfredshed med lovforslaget. Det var en fordel, at lovforslagene fremsattes efterhånden. Venstre var tilfreds med, at de mange spredte bestemmelser om bebyggelsesregulering afløstes af en lov med ensartede hovedretningslinjer, inden for hvilke de lokale myndigheder selv kunne bestemme udviklingen. Under den kommende udvalgsbehandling ville venstre dog gerne have undersøgt, om der ikke skulle være mulighed for en yderligere decentralisering.

Landbrugets strukturændring mod større og færre enheder var en udvikling i den rigtige retning og måtte ikke hindres, ved at man begrænsede anvendelsesmulighederne for ledige landbrugsbygninger — heller ikke ved en utilsigtet administration af loven.

For så vidt angik erstatningsbestemmelserne var der i venstre visse betænkeligheder. Venstre ville være interesseret i, at de nye byzoner, første gang de afgrænsedes, gjordes så rummelige som muligt, også for derigennem at reducere erstatningsproblemet for det offentlige.

Svend Haugaard (RV) udtrykte glæde over, at der nu var betydelig udsigt til enighed, så man kunne komme meget vidt i bekæmpelsen af urimelig jordspekulation og få en hensigtsmæssig byplanlægning, sikring af naturskønne landskaber og ordnede forhold for byggeri i landzoner. Hvad erstatningsspørgsmålet angik, kunne der være skabt forhold, som gjorde en éngangs erstatning berettiget. Han var dog ikke indstillet på store tal, hverken i kroner eller med hensyn til antallet af tilfælde.

Socialistisk folkeparti havde to ordførere. *Arne Larsen* kunne tilslutte sig lovforslagets almindelige sigte, men fandt, at det var yderst beskedne beløb, der gennem bolig- og byggefonden ville være til rådighed for kommunernes byggemodning i de kommende 5 år. Med hensyn til erstatningsspørgsmålet udtalte *Gert Petersen*, at der var tale om et begrænset fremskridt i forhold til de regler, der hidtil havde været anvendt i henhold til byregulerings- og byplanlovene, for slet ikke at tale om den uhyrlige erstatningsregel i naturfred-